

**LEGE Nr. 263
din 15 mai 2002**

pentru ratificarea Conventiei europene privind spalarea, descoperirea, sechestrarea si confiscarea produselor infractiunii, încheiata la Strasbourg la 8 noiembrie 1990

Publicata în: Monitorul Oficial Nr. 353 din 28 mai 2002

Parlamentul României adopta prezenta lege.

Art. 1 - Se ratifica Conventia europeana privind spalarea, descoperirea, sechestrarea si confiscarea produselor infractiunii, încheiata la Strasbourg la 8 noiembrie 1990.

Art. 2 - Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare se vor formula urmatoarele declaratii:

1. În baza art. 14 alin. 3:

"Dispozitia prevazuta la art. 14 alin. 2 se aplica sub rezerva principiilor constitutionale si a conceptelor fundamentale ale sistemului juridic român."

2. În baza art. 21 alin. 2:

"Notificarea actelor judiciare se va efectua numai prin intermediul autoritatii centrale, care este Ministerul Justitiei.

În cazul cererilor de asistenta pentru cauzele aflate în cursul urmaririi penale, notificarea se va efectua prin intermediul Parchetului General de pe lângă Curtea Suprema de Justitie."

3. În baza art. 25 alin. 3:

"Cererea adresata României si documentele anexate la aceasta vor trebui sa fie însoțite de o traducere în limba româna si în una dintre limbile oficiale ale Consiliului Europei."

4. În baza art. 32 alin. 2:

"Informatiile sau elementele de proba furnizate în baza cap. III al conventiei nu vor putea fi folosite sau transmise, fara consimțamântul sau prealabil, de catre autoritatile partii solicitante, în scopul investigatiilor sau al altor proceduri decât cele precizate în cerere."

5. În baza art. 23 alin. 2:

"Autoritatile centrale române desemnate sa aplice prevederile cap. III sunt:

Ministerul Justitiei

Str. Apolodor nr. 17, sectorul 5

Bucuresti

România

Oficiul National de Prevenire si Combatere a Spalarii Banilor

Str. Splaiul Independentei nr. 202A, sectorul 6

Bucuresti

România

Ministerul de Interne

Inspectoratul General al Politiei Sos. Stefan cel Mare nr. 13-15, sectorul 2

Bucuresti

România

**Ministerul Finantelor Publice
Str. Apolodor nr. 17, sectorul 5
Bucuresti
România**

**Parchetul General de pe lângă Curtea Suprema de Justitie
Bd Libertatii nr. 14, sectorul 5
Bucuresti
România."**

Aceasta lege a fost adoptata de Camera Deputatilor în sedinta din 19 martie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constitutia României.

**PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR
VALER DORNEANU**

Aceasta lege a fost adoptata de Senat în sedinta din 18 aprilie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constitutia României.

**p. PRESEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TARACILA**

CONVENTIE EUROPEANA
privind spalarea, descoperirea, sechestrarea si confiscarea produselor infractiunii*)
- Strasbourg, 8 noiembrie 1990 -
*) Traducere.

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei si alte state semnatare ale prezentei conventii,

considerând ca scopul Consiliului Europei este de a realiza o uniune mai strânsa între membrii sai,

convinse de necesitatea de a aplica o politica penala comuna urmarind protectia societatii,

considerând ca lupta contra criminalitatii grave, care este din ce în ce mai mult o problema internationala, impune folosirea unor metode moderne si eficiente la nivel international,

estimând ca una dintre aceste metode consta în privarea delincventilor de produsele infractiunii,

considerând ca în scopul atingerii acestui obiectiv trebuie în aceeasi masura sa se puna în aplicare un sistem satisfacator de cooperare internationala,

au convenit cu privire la urmatoarele:

**Cap. I
Terminologie**

Art. 1 - Terminologie

În sensul prezentei conventii, expresia:

a) *produs* desemneaza orice avantaj economic obtinut din infractiuni. Acest avantaj poate consta în orice bun, astfel cum este definit la lit. b) a prezentului articol;

b) *bun* înseamna un bun de orice natura, corporal sau necorporal, mobil sau imobil, precum si actele juridice sau documentele atestând un titlu sau un drept cu privire la un bun;

c) *instrument* desemneaza orice obiecte folosite sau destinate a fi folosite în orice modalitate, în totalitate sau în parte, pentru a comite una sau mai multe infractiuni;

d) *confiscare* desemneaza o masura ordonata de catre o instanta judecatoreasca ca urmare a unei proceduri referitoare la una sau la mai multe infractiuni, masura care conduce la privarea permanenta de acel bun;

e) *infractiune principala* desemneaza orice infractiune în urma careia produsele sunt rezultate si susceptibile de a deveni obiectul unei infractiuni conform art. 6.

Cap. II

Masuri ce pot fi luate la nivel national

Art. 2 - Masuri de confiscare

1. Fiecare parte adopta masurile legislative si masurile care se dovedesc necesare pentru a-i permite sa confiste instrumente si produse sau bunuri a caror valoare corespunde acestor produse.

2. Fiecare parte poate, în momentul semnarii sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, printr-o declaratie adresata secretarului general al Consiliului European, sa declare ca alin. 1 al prezentului articol nu se aplica decât infractiunilor sau categoriilor de infractiuni precizate în declaratie.

Art. 3 - Masuri de investigare si masuri provizorii

Fiecare parte adopta masurile legislative si masurile care se dovedesc necesare pentru a-i permite sa identifice si sa urmareasca bunurile supuse confiscarii conform art. 2 alin. 1 si sa previna orice operatiune, orice transfer sau orice înstrainare cu privire la aceste bunuri.

Art. 4 - Competente si tehnici speciale de investigare

1. Fiecare parte adopta masurile legislative si masurile care se dovedesc necesare pentru a împuternici instantele sau alte autoritati competente sa dispuna accesul si ridicarea dosarelor bancare, financiare sau comerciale, în scopul de a pune în aplicare masurile vizate la art. 2 si 3. O parte nu va putea invoca secretul bancar pentru a refuza sa dea curs dispozitiilor prezentului articol.

2. Fiecare parte are în vedere adoptarea masurilor legislative si a celor care se dovedesc necesare pentru a-i permite sa foloseasca tehnici speciale de investigare care sa usureze identificarea si urmarirea produsului, precum si strângerea probelor aferente acestuia. Dintre aceste tehnici pot fi mentionate dispozitiile de supraveghere a conturilor bancare, punerea sub observatie, interceptarea telecomunicatiilor, accesul la sisteme informatizate si dispozitiile prin care se solicita punerea la dispozitie a documentelor stabilite.

Art. 5 - Recursuri judiciare

Fiecare parte adopta masurile legislative si alte masuri care se dovedesc necesare pentru a face în asa fel încât persoanele afectate de masurile prevazute la art. 2 si 3 sa dispuna de posibilitatea de a avea acces efectiv la justitie pentru a-si apara drepturile.

Art. 6 - Infractioni de spalare a banilor

1. Fiecare parte adopta masurile legislative si masurile care se dovedesc necesare pentru a conferi caracterul de infractiune, conform dreptului sau intern, urmatoarelor fapte, atunci când sunt comise cu intentie:

a) transformarea sau transferul bunurilor de catre o persoana care cunoaste ca aceste bunuri constituie produse, în scopul de a disimula sau a ascunde originea ilicita a acestor bunuri ori de a ajuta orice persoana care este implicata în comiterea infractiunii principale sa se sustraga de la consecintele juridice ale faptelor sale;

b) disimularea sau ascunderea naturii, originii, amplasarii, dispunerii, miscarii ori a proprietatii reale a bunurilor sau a drepturilor relative la acestea, despre care autorul stie ca aceste bunuri constituie produse;

si, sub rezerva principiilor sale constitutionale si a conceptelor fundamentale ale sistemului sau juridic:

c) achizitionarea, detinerea sau folosirea bunurilor despre care cel care le achizitioneaza, le detine sau le foloseste stie, în momentul dobândirii lor, ca acestea constituie produse;

d) participarea la una dintre infractiunile stabilite conform prezentului articol sau la orice forma de asociere, înțelegere, orice tentativa ori complicitate prin oferirea unei asistente, unui ajutor sau sfaturi în vederea comiterii sale.

2. În scopul punerii în practica sau aplicarii alin. 1 al prezentului articol:

a) faptul ca infractiunea principala este sau nu de competenta jurisdicției penale a statului parte nu are relevanta;

b) se poate prevedea ca infractiunile enuntate în acest alineat nu se aplica autorilor infractiunii principale;

c) cunoasterea, intentia sau motivatia necesara ca element al uneia dintre infractiunile prevazute în acest alineat se poate deduce din circumstantele obiective ale faptei.

3. Fiecare parte poate sa adopte masurile pe care le considera necesare pentru a conferi, în baza dreptului sau intern, caracterul de infractiune tuturor sau unei parti din faptele prevazute la alin. 1 în unul sau în toate cazurile urmatoare, când autorul:

a) trebuia sa prezume ca bunul constituie un produs al infractiunii;

b) a actionat în scop lucrativ (profitabil);

c) a actionat pentru a facilita continuarea unei activitati infractionale.

4. Fiecare parte poate, în momentul semnarii sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prin declaratie adresata secretarului general al Consiliului Europei, sa declare ca alin. 1 al prezentului articol se aplica numai infractiunilor principale sau categoriilor de infractiuni principale precizate în acea declaratie.

Cap. III

Cooperarea internationala

Sectiunea 1

Principii de cooperare internationala

Art. 7 - Principii generale si masuri de cooperare internationala

1. Partile coopereaza în cea mai mare masura posibila unele cu celelalte în scopul cercetarii si al procedurilor care vizeaza confiscarea instrumentelor si produselor.

2. Fiecare parte adopta masurile legislative si masurile care se vor dovedi necesare pentru a-i permite sa raspunda în conditiile prevazute în acest capitol cererilor:

a) de confiscare a bunurilor specifice reprezentând produse sau instrumente, precum si de confiscare a produselor constând în obligatia de a plati o suma de bani corespunzatoare valorii produsului;

b) de asistenta în scopul cercetarii si luarii masurilor provizorii referitoare la orice forma de confiscare prevazuta la lit. a) de mai sus.

Sectiunea a 2-a

Asistenta reciproca în faza cercetarii penale

Art. 8 - Obligatia de asistenta reciproca

Partile își acorda, la cerere, asistenta reciproca cea mai larga posibila pentru identificarea si descoperirea instrumentelor, produselor si altor bunuri susceptibile de confiscare. Aceasta asistenta va consta în special în orice masura referitoare la aducerea si punerea în siguranta a elementelor de proba privind existenta bunurilor sus-mentionate, amplasarea sau mutarea acestora, natura lor, statutul juridic ori valoarea acestora.

Art. 9 - Realizarea asistentei reciproce

Asistenta reciproca prevazuta la art. 8 se va realiza conform dreptului intern al partii solicitate si în baza acestuia si conform procedurilor precizate în cerere, în masura în care ele nu sunt incompatibile cu acest drept intern.

Art. 10 - Transmiterea spontana de informatii

Fara a prejudicia propriile sale cercetari sau proceduri, o parte poate, fara cerere prealabila, sa transmita unei alte parti informatii asupra instrumentelor si produselor când apreciaza ca prin comunicarea acestor informatii ar putea ajuta partea destinatară sa initieze sau ar putea duce la bun sfârșit cercetari ori proceduri sau când aceste informatii ar putea conduce la formularea unei cereri de catre aceasta parte în baza prezentului capitol.

Sectiunea a 3-a

Masuri provizorii

Art. 11 - Obligatia de a dispune masuri provizorii

1. O parte ia, la cererea unei alte parti care a declansat procedura penala sau o procedura în vederea confiscarii, masurile provizorii care se impun, cum ar fi blocarea sau indisponibilizarea conturilor bancare pentru a preveni orice operatiune, orice transfer sau orice înstrainare cu privire la orice bun care ulterior poate fi obiect al unei cereri de confiscare sau care ar putea să îndreptateasca o asemenea cerere.

2. O parte care a primit o cerere de confiscare conform art. 13, daca s-a cerut aceasta, va lua masurile mentionate la alin. 1 al prezentului articol cu privire la orice bun care face obiectul cererii sau care ar putea să îndreptateasca o asemenea cerere.

Art. 12 - Executarea masurilor provizorii

1. Masurile provizorii prevazute la art. 11 sunt executate conform dreptului intern al partii solicitate si în baza acestuia si conform procedurilor precizate în cerere, în masura în care acestea nu sunt incompatibile cu acest drept intern.

2. Înainte de a ridica orice masura provizorie luata conform prezentului articol, partea solicitata da, daca este posibil, partii solicitante posibilitatea de a-si exprima motivele sale în favoarea mentinerii masurii.

Sectiunea a 4-a *Confiscarea*

Art. 13 - Obligatia de confiscare

1. O parte care a primit de la o alta parte o cerere de confiscare privind instrumente sau produse situate pe teritoriul sau trebuie:

a) sa execute o hotarâre de confiscare provenind de la o instanta a partii solicitante în ceea ce priveste aceste instrumente ori produse; sau b) sa prezinte aceasta cerere autoritatilor sale competente pentru a obtine o hotarâre de confiscare si, daca aceasta este acordata, sa o execute.

2. În scopul aplicarii alin. 1 lit. b) din prezentul articol, orice parte are, daca este necesar, competenta de a începe o procedura de confiscare în baza dreptului sau intern.

3. Dispozitiile alin. 1 al acestui articol se aplica în mod egal confiscarii constând în obligatia de a plati o suma de bani corespunzatoare valorii produsului, daca bunurile care sunt supuse confiscarii se gasesc pe teritoriul partii solicitate.

În astfel de cazuri, procedând la confiscare conform alin. 1, partea solicitata, daca nu obtine plata, determina acoperirea creantei sale asupra oricarui bun disponibil în acest scop.

4. Daca o cerere de confiscare vizeaza un bun determinat, partile pot conveni ca partea solicitata sa poata proceda la confiscare sub forma unei obligatii de a plati o suma de bani corespunzând valorii bunului.

Art. 14 - Executarea confiscarii

1. Procedurile care permit sa se obtina executarea confiscarii în baza art. 13 sunt guvernate de legea partii solicitate.

2. Partea solicitata este obligata sa tina seama de faptele ce au fost constatate, astfel cum au fost expuse într-o decizie penala de condamnare sau în alta decizie judiciara a partii solicitante, sau în masura în care aceasta se bazeaza implicit pe ele.

3. Fiecare parte poate, în momentul semnarii sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, printr-o declaratie adresata secretarului general al Consiliului Europei, sa declare ca alin. 2 al prezentului articol nu se aplica decât sub rezerva principiilor constitutionale si conceptelor fundamentale ale sistemului sau juridic.

4. În cazul în care confiscarea consta în obligatia de a plati o suma de bani, autoritatea competenta a partii solicitate converteste suma în devizele tarii sale, la rata de schimb în vigoare, în momentul în care este luata hotarârea de a executa confiscarea.

5. În cazul prevazut la art. 13 alin. 1 lit. a) numai partea solicitanta are dreptul de a hotarâ referitor la orice cerere de revizuire a hotarârii de confiscare.

Art. 15 - Bunuri confiscate

Partea solicitata dispune, conform dreptului sau intern, de toate bunurile confiscate de ea, cu exceptia cazului în care s-a convenit altfel de catre partile în cauza.

Art. 16 - Dreptul de executare si valoarea maxima a bunurilor supuse confiscarii

1. O cerere de confiscare facuta conform art. 13 nu va afecta dreptul partii solicitante de a executa ea însasi hotarârea de confiscare.

2. Nici o dispozitie a prezentei conventii nu va putea fi interpretata ca fiind de natura sa permita ca valoarea totala a bunurilor confiscate sa fie mai mare decât suma fixata prin hotarârea de confiscare. Daca o parte constata ca aceasta s-ar putea produce, partile interesate vor proceda la consultari pentru a evita o asemenea consecinta.

Art. 17 - Privarea de libertate

Partea solicitata nu poate dispune privarea de libertate si nici nu poate lua vreo masura restrictiva de libertate ca urmare a cererii prezentate în baza art. 13, daca partea solicitanta a precizat aceasta în cerere.

Sectiunea a 5-a

Refuzul si amânarea cooperarii

Art. 18 - Motive de refuz

1. Cooperarea în baza prezentului capitol poate fi refuzata în cazul în care:

a) masura solicitata este contrara principiilor fundamentale ale ordinii juridice a partii solicitate; sau

b) executarea cererii risca sa aduca atingere suveranitatii, securitatii, ordinii publice sau altor interese esentiale ale partii solicitate; sau

c) partea solicitata apreciaza ca importanta cazului la care se refera cererea nu justifica luarea masurilor solicitate; sau

d) infractiunea la care se refera cererea este o infractiune politica ori fiscala; sau

e) partea solicitata considera ca masura solicitata ar fi contrara principiului *ne bis in idem*; sau

f) infractiunea la care se refera cererea nu ar fi o infractiune conform dreptului partii solicitate, daca fapta ar fi fost comisa pe teritoriul aflat sub jurisdicia sa. Totusi acest motiv de refuz nu se aplica în cazul cooperarii prevazute în sectiunea a 2-a decât în masura în care sprijinul solicitat implica masuri coercitive.

2. Cooperarea prevazuta în sectiunea a 2-a, în masura în care asistenta solicitata implica masuri coercitive, precum si cea prevazuta în sectiunea a 3-a din prezentul capitol pot fi refuzate si în cazul în care masurile solicitate nu pot fi luate în baza dispozitiilor dreptului intern al partii solicitate, în scopul cercetarilor sau procedurilor, daca este vorba despre un caz similar pe plan intern.

3. Când în legislatia partii solicitate se prevede acest lucru, cooperarea prevazuta în sectiunea a 2-a, în masura în care asistenta solicitata implica masuri coercitive, si cooperarea prevazuta în sectiunea a 3-a din prezentul capitol pot fi, de asemenea, refuzate, în cazul în care masurile solicitate sau orice alte masuri având efecte asemanatoare nu vor fi autorizate de legislatia partii solicitante sau daca, în ceea ce priveste autoritatile competente ale partii solicitante care actioneaza în materia infractiunilor, cererea nu a fost autorizata de nici o alta autoritate judiciara, inclusiv Ministerul Public.

4. Cooperarea prevazuta în sectiunea a 4-a din prezentul capitol poate fi, de asemenea, refuzata daca:

a) legislatia partii solicitate nu prevede confiscarea pentru tipul de infractiune pentru care s-a adresat cererea; sau

b) fara prejudicierea obligatiei mentionate la art. 13 alin. 3, ea ar fi contrara principiilor dreptului intern al partii solicitate în ceea ce priveste posibilitatile de confiscare referitoare la legaturile dintre o infractiune si:

(i) un avantaj economic care poate fi asimilat cu produsul sau; sau

(ii) bunuri care ar putea fi asimilate cu instrumente ale sale; sau
c) în baza legislației părții solicitate, hotărârea de confiscare nu mai poate fi pronunțată sau executată deoarece s-a prescris; sau
d) cererea nu se referă la o condamnare anterioară, nici la o hotărâre cu caracter judiciar, nici la o declarație inclusă într-o asemenea hotărâre, declarație conform căreia una sau mai multe infracțiuni au fost comise și care este la baza hotărârii sau cererii de confiscare; sau

e) fie confiscarea nu este executorie în partea solicitantă, fie este încă susceptibilă de a fi supusă cailor ordinare de atac; sau

f) cererea se referă la o hotărâre de confiscare luată în absența persoanei împotriva căreia s-a luat hotărârea și dacă, potrivit părții solicitate, procedura inițiată de partea solicitantă și care a condus la adoptarea acestei hotărâri nu a satisfăcut drepturile minime la apărare recunoscute oricărei persoane acuzate de săvârșirea unei infracțiuni.

5. În sensul alin. 4 lit. f) din prezentul articol, o hotărâre nu este considerată ca fiind luată în absența acuzatului:

a) dacă a fost confirmată sau pronunțată după opoziția din partea celui interesat; sau

b) dacă decizia a fost pronunțată în apel, cu condiția ca apelul să fi fost introdus de către persoana interesată.

6. Atunci când se examinează, în sensul alin. 4 lit. f), dacă dreptul minim la apărare a fost respectat, partea solicitată va ține seama de faptul că persoana interesată a încercat în mod deliberat să se sustragă justiției sau că aceasta persoană, având posibilitatea de a recurge la o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești pronunțate în absența sa, nu s-a folosit de această posibilitate. La fel se va proceda atunci când persoana interesată nu s-a prezentat și nici nu a cerut amânarea judecării, deși a fost legal citată.

7. O parte nu va putea invoca secretul bancar pentru a justifica refuzul de a coopera astfel cum prevede acest capitol.

Atunci când dreptul sau intern prevede, o parte poate pretinde ca o cerere de cooperare care ar implica ridicarea secretului bancar să fie autorizată fie de către judecător, fie de către o altă autoritate judiciară, inclusiv de Ministerul Public, aceste autorități acționând în materia infracțiunilor.

8. Fără prejudicierea motivului de refuz prevăzut la alin. 1 lit. a) din prezentul articol:

a) faptul că persoana care face obiectul unei cercetări sau al unei hotărâri de confiscare dispuse de autoritățile părții solicitante este o persoană juridică nu poate fi invocat de partea solicitată ca un obstacol în calea oricărei colaborări în baza prezentului capitol;

b) faptul că persoana fizică împotriva căreia a fost luată o hotărâre de confiscare a produselor a decedat ulterior, precum și faptul că o persoană juridică împotriva căreia a fost luată o hotărâre de confiscare a produselor a fost dizolvată ulterior nu va putea fi invocat ca obstacol în vederea acordării asistentei prevăzute la art. 13 alin. 1 lit. a).

Art. 19 - Amânarea

Partea solicitată poate decide amânarea executării măsurilor solicitate printr-o cerere, dacă acestea risca să aducă prejudicii cercetărilor sau procedurilor inițiate de autoritățile sale.

Art. 20 - Acceptarea parțială sau condiționată a unei cereri

Înainte de a refuza sau a amâna cooperarea în baza prezentului capitol, partea solicitată examinează, dacă este cazul după consultarea părții solicitante, dacă o poate accepta parțial sau sub rezerva unor condiții pe care le consideră necesare.

Sectiunea a 6-a

Notificarea si protectia drepturilor tertilor

Art. 21 - Notificarea documentelor

1. Partile își vor acorda reciproc sprijinul cel mai larg posibil pentru notificarea actelor judiciare cu privire la persoanele afectate de masurile provizorii si de confiscare.

2. Nici o dispozitie a prezentului articol nu vizeaza sa împiedice:

a) posibilitatea de a adresa acte judiciare pe canale postale direct persoanelor care se afla în strainatate;

b) posibilitatea ca persoanele oficiale din cadrul ministerelor, functionarii sau alte persoane competente din partea de unde sunt transmise documentele sa procedeze la notificarea si semnarea actelor judiciare direct prin intermediul autoritatilor consulare ale acestei parti sau prin grija oficialilor ministeriali, functionarilor ori altor persoane competente ale partii de destinatie, exceptând cazul în care partea de destinatie face o declaratie contrara secretarului general al Consiliului Europei în momentul semnarii sau al depunerii instrumentului sau de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

3. Cu ocazia notificarii în strainatate a actelor judiciare referitoare la persoane fata de care s-au luat masuri provizorii sau hotarâri de confiscare ordonate în partea de origine, aceasta parte va informa persoanele în cauza cu privire la caile de atac în justitie prevazute de legislatia sa.

Art. 22 - Recunoasterea hotarârilor straine

1. Sesizata cu o cerere de cooperare conform sectiunilor a 3-a si a 4-a, partea solicitata va recunoaste orice hotarâre judiciara luata în tara solicitanta în ceea ce priveste drepturile revendicate de catre terti.

2. Recunoasterea va putea fi refuzata:

a) daca tertii nu au avut posibilitatea suficienta de a-si valorifica drepturile; sau

b) daca hotarârea este incompatibila cu o hotarâre deja luata în partea solicitata în aceeasi problema; sau

c) daca ea este incompatibila cu ordinea publica din partea solicitata; sau

d) daca decizia a fost luata contrar dispozitiilor în materie de competenta exclusiva prevazuta de dreptul partii solicitate.

Sectiunea a 7-a

Procedura si alte reguli generale

Art. 23 - Autoritatea centrala

1. Partile vor desemna o autoritate centrala sau, daca este necesar, mai multe autoritati însărcinate sa trimita cererile formulate în baza prezentului capitol, sa raspunda la acestea, sa le execute sau sa le transmita autoritatilor care au competenta de a le executa.

2. Fiecare parte va comunica secretarului general al Consiliului Europei, în momentul semnarii sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, denumirea si adresa autoritatilor desemnate în aplicarea alin. 1 al prezentului articol.

Art. 24 - Corespondenta directa

1. Autoritatile centrale vor comunica direct între ele.

2. În caz de urgenta cererile si comunicările prevazute în prezentul capitol pot fi trimise direct de catre autoritatile judiciare, inclusiv de catre Ministerul Public, ale

partii solicitante catre autoritatile corespunzatoare ale partii solicitate. Într-un astfel de caz o copie trebuie trimisa simultan autoritatii centrale a partii solicitate prin intermediul autoritatii centrale a partii solicitante.

3. Orice cerere sau comunicare formulata în aplicarea alin. 1 si 2 ale prezentului articol poate fi prezentata prin intermediul Organizatiei Internationale a Politiei Criminale (INTERPOL).

4. Daca o cerere este prezentata în baza alin. 2 si daca autoritatea sesizata nu este competenta pentru a-i da curs, aceasta o va transmite autoritatii competente din tara sa si va informa direct partea solicitanta despre aceasta situatie.

5. Cererile sau comunicările prezentate în baza dispozitiilor sectiunii a 2-a din prezentul capitol, care nu implica masuri coercitive, vor putea fi transmise direct de catre autoritatea competenta a partii solicitante catre autoritatea competenta a partii solicitate.

Art. 25 - Tipurile cererilor si limbile folosite

1. Toate cererile prevazute în prezentul capitol vor fi facute în scris. Este permisa folosirea mijloacelor moderne de telecomunicatii, cum ar fi faxul.

2. Sub rezerva dispozitiilor alin. 3, traducerea cererilor sau a documentelor anexate nu va fi ceruta.

3. Orice parte poate, în momentul semnarii sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, printr-o declaratie adresata secretarului general al Consiliului Europei, sa îsi rezerve posibilitatea de a pretinde ca cererile si documentele anexate sa fie însoțite de o traducere în propria limba sau în una dintre limbile oficiale ale Consiliului Europei ori în una dintre limbile pe care ea le va indica. Orice parte poate, cu aceasta ocazie, sa declare ca este dispusa sa accepte traduceri în orice alta limba pe care o va indica. Celelalte parti pot aplica regula reciprocitatii.

Art. 26 - Legalizarea

Documentele transmise în aplicarea prezentului capitol nu sunt supuse formalitatilor de legalizare.

Art. 27 - Continutul cererii

1. Orice cerere de cooperare prevazuta de prezentul capitol trebuie sa precizeze:

a) autoritatea de la care emana si autoritatea însărcinata sa puna în aplicare cercetarile sau procedurile:

b) obiectul si motivul cererii;

c) cauza, inclusiv faptele pertinente (cum ar fi: data, locul si circumstantele infractiunii) la care se refera cercetarile sau procedurile, exceptând cazurile cererii de notificare;

d) în masura în care cooperarea implica masuri coercitive:

(i) textul dispozitiilor legale sau, daca nu este posibil, o prezentare a legii aplicabile; si

(ii) o indicatie conform careia masura solicitata sau orice alta masura având efecte similare ar putea fi luata pe teritoriul partii solicitante în virtutea propriei legislatii;

e) daca este necesar si în masura posibilului:

(i) detalii privind persoana sau persoanele avute în vedere, incluzând numele, data si locul nasterii, cetatenia si locul unde se afla, iar daca este vorba despre o persoana juridica, sediul acesteia; si

(ii) bunurile în legatura cu care se solicita cooperarea, amplasarea acestora, legaturile cu persoana sau persoanele în cauza, orice legatura cu infractiunea,

precum si orice informatie cu privire la interesele altei persoane cu privire la aceste bunuri; si

f) orice procedura speciala pe care partea solicitanta o solicita.

2. Atunci când o cerere privind o masura provizorie conform sectiunii a 3-a vizeaza punerea sub sechestru a unui bun care ar putea face obiectul unei hotarâri de confiscare constând în obligatia de a plati o suma de bani, aceasta cerere trebuie, de asemenea, sa indice suma maxima care se doreste a fi recuperata cu privire la acest bun.

3. Pe lângă indicatiile mentionate la alin. 1, orice cerere formulata în aplicarea sectiunii a 4-a trebuie sa contina:

a) în cazul art. 13 alin. 1 lit. a):

(i) o copie certificata potrivit legii de pe hotarârea de confiscare data de tribunalul partii solicitante si precizarea motivelor care stau la baza hotarârii, daca nu sunt indicate în hotarârea însasi;

(ii) o atestare din partea autoritatii competente a partii solicitante, conform careia hotarârea de confiscare este executorie si nu este supusa cailor ordinare de atac;

(iii) informatii privind masura în care hotarârea trebuie sa fie executata; si

(iv) informatii cu privire la necesitatea de a lua masuri provizorii;

b) în cazul art. 13 alin. 1 lit. b), o expunere a faptelor, invocata de partea solicitanta, care sa fie suficienta pentru a permite partii solicitate sa obtina o decizie în baza dreptului sau intern;

c) atunci când tertii au avut posibilitatea de a-si revendica drepturi, documente care sa dovedeasca faptul ca ei au avut aceasta posibilitate.

Art. 28 - Vicii ale cererilor

1. Daca cererea nu este conforma dispozitiilor prezentului capitol sau daca informatiile nu sunt suficiente pentru a permite partii solicitate sa ia o decizie cu privire la cerere, aceasta parte poate solicita partii solicitante sa își modifice cererea sau sa o completeze cu informatii suplimentare.

2. Partea solicitata poate fixa un termen pentru obtinerea acestor modificari sau informatii.

3. În perioada în care asteapta obtinerea modificarilor sau a informatiilor solicitate cu privire la o cerere prezentata în aplicarea sectiunii a 4a din prezentul capitol, partea solicitata poate dispune orice masura avuta în vedere de sectiunile a 2-a si a 3-a din prezentul capitol.

Art. 29 - Concursul de cereri

1. Atunci când o parte solicitata primeste mai mult decât o cerere, prezentata în baza sectiunilor a 3-a si a 4-a din prezentul capitol, cu privire la aceeasi persoana sau la aceleasi bunuri, concursul de cereri nu împiedica partea solicitata sa examineze cererile pentru care trebuie luate masuri provizorii.

2. În cazul unui concurs de cereri prezentate în baza sectiunii a 4-a din prezentul capitol, partea solicitata va avea în vedere sa consulte partile solicitante.

Art. 30 - Obligatia de motivare

Partea solicitata trebuie sa motiveze orice hotarâre de refuz, de amânare sau de conditionare a oricarei cooperari solicitate în baza prezentului articol.

Art. 31 - Informare

1. Partea solicitata informeaza fara întârziere partea solicitanta:

a) despre masurile luate imediat în baza unei cereri formulate în temeiul prezentului capitol;

b) despre rezultatul final al masurilor luate ca urmare a cererii;

c) despre o hotărâre de refuz, de amânare sau de conditionare, totala sau partiala, în orice cooperare prevazuta de prezentul capitol;

d) despre orice împrejurari care fac imposibila executarea masurilor solicitate sau care sunt de natura sa o întârzie în mod considerabil; si e) în cazul masurilor provizorii adoptate pe baza unei cereri formulate în aplicarea sectiunilor a 2-a si a 3-a din prezentul capitol, despre dispozitiile dreptului sau intern care automat ar atrage ridicarea masurii.

2. Partea solicitanta informeaza fara întârziere partea solicitata:

a) despre orice revizuire, decizie sau alt fapt care înlatura total ori partial caracterul executoriu al hotărârii de confiscare;

b) despre orice schimbare, în fapt sau în drept, care ar face de acum înainte nejustificata orice actiune întreprinsa în baza prezentului articol.

3. Când o parte solicita confiscarea bunurilor în mai multe parti, în baza aceleiasi hotărâri de confiscare, ea va informa toate partile în cauza cu privire la executarea hotărârii.

Art. 32 - Utilizarea restrânsa

1. Partea solicitata poate conditiona executarea unei cereri de faptul ca informatiile sau elementele de proba obtinute sa nu fie, fara consimtamântul sau prealabil, utilizate sau transmise de catre autoritatile partii solicitante în scopul altor cercetari sau proceduri decât cele precizate în cerere.

2. Fiecare parte poate, în momentul semnarii sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, printr-o declaratie adresata secretarului general al Consiliului Europei, sa declare ca informatiile sau probele furnizate de aceasta în baza prezentului capitol nu vor putea, fara consimtamântul sau prealabil, sa fie utilizate sau transmise de catre autoritatile partii solicitate în scopuri de cercetare sau proceduri, altele decât cele precizate în cerere.

Art. 33 - Confidentialitatea

1. Partea solicitanta poate cere partii solicitate sa pastreze confidentialitatea cererii si continutului acesteia, cu exceptia masurilor necesare pentru executarea acesteia. Daca partea solicitata nu se poate conforma acestei conditii de confidentialitate, va trebui sa informeze partea solicitanta în cel mai scurt termen posibil.

2. Partea solicitanta trebuie, daca i se cere, cu conditia ca cererea sa nu fie contrara principiilor fundamentale ale dreptului sau intern, sa pastreze confidentialitatea tuturor mijloacelor de proba si a informatiilor comunicate de partea solicitata, mai putin în masura în care dezvaluirea lor este necesara cercetarilor sau procedurii descrise în cerere.

3. Sub rezerva dispozitiilor dreptului sau intern, o parte care a primit spontan informatii în baza art. 10 trebuie sa se conformeze oricarei conditii de confidentialitate solicitate de partea care transmite informatia. Daca cealalta parte nu se poate conforma unei asemenea conditii, ea trebuie sa informeze despre aceasta partea care transmite informatia, în cel mai scurt termen.

Art. 34 - Cheltuieli

Cheltuielile obisnuite necesare pentru executarea unei cereri sunt în sarcina partii solicitate. Atunci când cheltuieli importante sau extraordinare se dovedesc necesare pentru a da curs unei cereri, partile se pun de acord pentru a stabili conditiile în care cererea se va executa, precum si cu privire la modalitatea în care cheltuielile vor fi suportate.

Art. 35 - Daune-interese

1. Atunci când o actiune privind responsabilitatea în materie de daune rezultând dintr-un act sau dintr-o omisiune în legatura cu cooperarea prevazuta în prezentul

capitol a fost initiata de catre o persoana, partile implicate se vor consulta, daca este cazul, asupra repartizarii eventuale a reparatiilor datorate.

2. O parte careia îi este adresata o cerere de despagubire va informa fara întârziere cealalta parte pentru a stabili daca aceasta poate avea un interes în acest caz.

Cap. IV

Dispozitii finale

Art. 36 - Semnarea si intrarea în vigoare

1. Prezenta conventie este deschisa spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei si statelor nemembre care au participat la elaborarea ei. Aceste state își vor putea exprima consimtamântul de a fi legate prin:

- a) semnare fara rezerva ratificarii, acceptarii sau aprobarii; sau
- b) semnare sub rezerva ratificarii, acceptarii sau aprobarii, urmata de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

2. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

3. Prezenta conventie va intra în vigoare în prima zi a lunii urmatoare expirarii unei perioade de 3 luni de la data la care 3 state, dintre care cel putin doua state membre ale Consiliului Europei, își vor fi exprimat consimtamântul lor de a fi legate prin conventie, conform dispozitiilor alin. 1.

4. Pentru orice stat semnatar care își va exprima ulterior consimtamântul de a fi parte la conventie aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmeaza dupa expirarea unei perioade de 3 luni dupa data exprimarii consimtamântului sau de a fi legat prin conventie, conform dispozitiilor alin. 1.

Art. 37 - Aderarea la conventie

1. Dupa intrarea în vigoare a prezentei conventii Comitetul Ministrilor al Consiliului Europei va putea, dupa ce va consulta statele parti la conventie, sa invite orice stat membru al Consiliului Europei sa adere la prezenta conventie, printr-o decizie luata cu majoritatea prevazuta de art. 20 lit. d) din Statutul Consiliului Europei si cu unanimitatea voturilor reprezentantilor statelor contractante care au dreptul de vot în Comitet.

2. Pentru orice stat care a aderat la conventie ea va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmeaza dupa expirarea perioadei de 3 luni de la data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei.

Art. 38 - Aplicarea teritoriala

1. Orice stat va putea, în momentul semnarii sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, sa desemneze teritoriul ori teritoriile carora li se va aplica prezenta conventie.

2. Orice stat va putea, în orice alt moment, de la data primirii declaratiei de catre secretarul general al Consiliului Europei, sa extinda aplicarea prezentei conventii la orice alt teritoriu desemnat în declaratie. Conventia va intra în vigoare cu privire la acest teritoriu în prima zi a lunii urmatoare expirarii unei perioade de 3 luni de la data primirii declaratiei de catre secretarul general al Consiliului Europei.

3. Orice declaratie facuta în baza alin. 1 si 2 va putea fi retrasa, în ceea ce priveste orice teritoriu desemnat prin aceasta declaratie, printr-o notificare adresata secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va avea efect în prima zi a lunii care urmeaza expirarii unei perioade de 3 luni de la data primirii notificarii de catre secretarul general al Consiliului Europei.

Art. 39 - Relatii cu alte conventii si acorduri

1. Prezenta conventie nu va aduce atingere drepturilor si obligatiilor decurgând din conventii internationale multilaterale privitoare la probleme specifice.

2. Partile la aceasta conventie vor putea încheia acorduri bilaterale sau multilaterale referitoare la probleme reglementate de prezenta conventie, în scopul completarii sau întaririi dispozitiilor acesteia sau pentru a facilita aplicarea principiilor consacrate de aceasta.

3. Atunci când doua sau mai multe parti au încheiat deja un acord sau un tratat asupra unei problematici acoperite de prezenta conventie ori când au stabilit într-un alt mod relatiile lor privitoare la acest subiect, ele vor avea posibilitatea sa aplice respectivul acord, tratat sau aranjament în locul prezentei conventii, daca acesta faciliteaza cooperarea internationala.

Art. 40 - Rezerve

1. Orice stat poate, în momentul semnarii sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, sa declare ca face uz de una sau mai multe rezerve prevazute la art. 2 alin. 2, art. 6 alin. 4, art. 14 alin. 3, art. 21 alin. 2, art. 25 alin. 3 si art. 32 alin. 2. Nu se admite nici o alta rezerva.

2. Orice stat care a formulat o rezerva în baza alineatului precedent poate sa o retraga în totalitate sau în parte, adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va produce efecte de la data primirii notificarii de catre secretarul general al Consiliului Europei.

3. Partea care a formulat o rezerva cu privire la o dispozitie a prezentei conventii nu poate pretinde aplicarea acestei dispozitii de catre un alt stat; ea poate, daca rezerva este partiala sau sub conditie, sa pretinda aplicarea acestei dispozitii în masura în care ea a acceptat-o.

Art. 41 - Amendamente

1. Fiecare parte va putea propune amendamente la prezenta conventie si orice propunere în acest sens va fi comunicata prin secretarul general al Consiliului Europei statelor membre ale Consiliului Europei si fiecarui stat nemembru care a aderat sau a fost invitat sa adere la prezenta conventie conform dispozitiilor art. 37.

2. Orice amendament propus de catre o parte va fi comunicat Comitetului european pentru probleme criminale care va prezenta Comitetului Ministrilor avizul sau cu privire la amendamentul propus.

3. Comitetul Ministrilor examineaza amendamentul propus si avizul Comitetului european pentru probleme criminale si poate adopta amendamentul.

4. Textul oricarui amendament adoptat de Comitetul Ministrilor conform alin. 3 al prezentului articol se trimite statelor pentru acceptare.

5. Orice amendament adoptat conform alin. 3 al prezentului articol va intra în vigoare în a 30-a zi dupa data la care toate partile vor fi informat secretarul general al Consiliului Europei ca l-au acceptat.

Art. 42 - Rezolvarea diferendelor

1. Comitetul european pentru probleme criminale al Consiliului Europei va fi informat cu privire la interpretarea si aplicarea prezentei conventii.

2. În caz de diferend între parti cu privire la interpretarea si aplicarea prezentei conventii, partile se vor stradui sa ajunga la o reglementare a diferendului prin negociere sau prin orice alt mijloc pasnic pe care îl vor alege, inclusiv supunerea diferendului Comitetului european pentru probleme penale, unui tribunal arbitral care va lua hotarâri obligatorii pentru partile în diferend sau Curtii Internationale de Justitie, pe baza unui acord comun al partilor implicate.

Art. 43 - Denuntarea

1. Orice parte poate, în orice moment, sa denunte prezenta conventie prin adresarea unei notificari secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denuntarea va produce efecte în prima zi care urmeaza expirarii unei perioade de 3 luni de la data primirii notificarii de catre secretarul general al Consiliului Europei.

3. Totusi prezenta conventie va continua sa se aplice executarii în baza art. 14 a unei confiscari cerute conform dispozitiilor prezentei conventii înainte ca denuntarea sa fi produs efecte.

Art. 44 - Notificarea

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei si oricarui alt stat care a aderat la prezenta conventie:

- a) orice semnare;**
- b) depunerea oricarui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;**
- c) orice data de intrare în vigoare a prezentei conventii conform art. 36 si 37;**
- d) orice rezerva în baza art. 40 alin. 1;**
- e) orice alt act, notificare sau comunicare care are legatura cu prezenta conventie.**

Drept care subsemnatii, deplin autorizati în acest scop, au semnat prezenta conventie.

Semnata la Strasbourg la 8 noiembrie 1990, în limbile franceza si engleza, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei.

Secretarul general al Consiliului Europei va transmite o copie certificata fiecaruia dintre statele membre ale Consiliului Europei, statelor nemembre care au participat la elaborarea prezentei conventii si oricarui stat invitat sa adere la aceasta.
